

Árið 2009, miðvikudaginn 9. desember, var á dómþingi Héraðsdóms Reykjavíkur í málinu nr. E-5348/2009

Heimir Karlsson

(Tómas Hrafn Sveinsson hdl.)

gegn

Sjóvá-Almennum tryggingum hf.

(Kristín Edwald hrl.)

kveðinn upp svofelldur

DÓMUR:

Mál þetta, sem dómtekið var 17. nóvember 2009, er höfðað fyrir Héraðsdómi Reykjavíkur af Heimi Karlssyni, kt. 000000-0000, Bjarkartúni 1, Garði, gegn Sjóvá-Almennum tryggingum hf., kt. 000000-0000, Kringlunni 5, Reykjavík, með stefnu sem birt var í apríl 2009.

Dómkröfur stefnanda eru **aðallega** að stefnda verði dæmd til að greiða stefnanda **31.091.802 kr.** með 4,5% ársvöxtum frá 2. júní 2004 til 28. maí 2006, en með dráttarvöxtum skv. 9. gr., sbr. 1. mgr. 6. gr. laga nr. 38/2001 um vexti og verðtryggingu frá 28. maí 2006 til greiðsludags. Inn á skaðabótakröfuna voru greiddar innborganir þann 20. ágúst 2004 50.000 kr., þann 27. ágúst 2004 776.903 kr., þann 1. október 2004 445.845 kr., þann 25. febrúar 2005 547.080 kr. og þann 9. júní 2006 11.037.717 kr., sem dragast frá skaðabótakröfunni m.v. stöðuna á innborgunardegi. **Til vara** er þess krafist að stefnda verði dæmd til að greiða stefnanda **22.655.484 kr.** með 4,5% ársvöxtum frá 2. júní 2004 til 28. maí 2006, en með dráttarvöxtum skv. 9. gr., sbr. 1. mgr. 6. gr. laga nr. 38/2001 um vexti og verðtryggingu frá 28. maí 2006 til greiðsludags. Inn á skaðabótakröfuna voru greiddar innborganir þann 20. ágúst 2004 50.000 kr., þann 27. ágúst 2004 776.903 kr., þann 1. október 2004 445.845 kr., þann 25. febrúar 2005 547.080 kr. og þann 9. júní 2006 11.037.717 kr., sem dragast frá skaðabótakröfunni m.v. stöðuna á innborgunardegi. **Til þrautvara** er þess krafist að stefnda verði dæmd til að greiða stefnanda **17.351.519 kr.** með 4,5% ársvöxtum frá 2. júní 2004 til 28. maí 2006, en með dráttarvöxtum skv. 9. gr., sbr. 1. mgr. 6. gr. laga nr. 38/2001 um vexti og verðtryggingu frá 28. maí 2006 til greiðsludags. Inn á skaðabótakröfuna voru greiddar innborganir þann 20. ágúst 2004 50.000 kr., þann 27. ágúst 2004 776.903 kr., þann 1. október 2004 445.845 kr., þann 25. febrúar 2005 547.080 kr. og þann 9.

júní 2006 11.037.717 kr., sem dragast frá skaðabótakröfunni m.v. stöðuna á innborgunardegi. Þá er krafist málskostnaðar samkvæmt framlögðum málskostnaðarreikningi.

Dómkröfur stefnda eru *adallega* að vera sýknaður af öllum kröfum stefnanda og að stefnandi verði dæmdur til að greiða stefnda málskostnað samkvæmt mati dómsins. *Til vara* að kröfur stefnanda verði lækkaðar verulega og að málskostnaður verði felldur niður.

Stutt yfirlit um atvik að baki máli og ágreiningsefni í því: Hinn 2. júní 2004 slasaðist Heimir í bifhjólaskilyngi. Haft er eftir honum í lögregluskýrslu að hann hafi verið að aka Hafnargötu í Keflavík til norðurs, ekið út af bifreiðastæði við Hafnargötu 89 og að hringtorginu á mótum Hafnargötu, Faxabrautar og Víkurbrautar á um 60 til 70 km/klst. og þrjónað aðeins. Eldsneytisgjöf bifhjólsins hefði fest í botn og hann misst stjórn á bifhjólinu og ekið á umferðareyju sunnan megin við hringtorgið. Þar hafi hann fallið af bifhjólinu en bifhjólið haldið áfram og staðnæmst á hringtorginu. Hann hafi strax staðið upp og tekið af sér hjálminn en fljótlega lagst í götuna aftur.

Í skýrslu lögreglunnar er haft eftir Jóhannesi Inga Sigurðssyni að hann hafi ekið á eftir Heimi þegar slysið varð. Hann hafi séð reyk koma frá afturdekki bifhjólsins eins og það hefði læst. Heimir hefði þá misst stjórn á hjólinu, ekið á umferðareyju sunnan við hringtorgið og dottið af því en hjólið haldið áfram að hringtorginu og staðnæmst á því. Heimir hafi strax staðið upp, tekið af sér hjálminn og gengið að bifhjólinu og lagst þar niður. Kvaðst Jóhannes ekki vita hvað Heimir hefði ekið hratt.

Í skýrslunni er haft eftir Eiríki Bjarka Eysteinsyni að hann hafi ekið norður Hafnargötu, sunnan við hringtorgið á mótum Hafnargötu, Faxabrautar og Víkurbrautar á undan Heimi þegar slysið varð. Kvaðst hann hafa séð atburðarásina í baksýnispegli bifreiðar sinnar. Kvaðst hann hafa heyrt þegar bifhjólamennirnir, Heimir og Jóhannes Ingi, gáfu mikið inn og hafi hann þá litið í baksýnispegilinn hjá sér og séð að Heimir kom á miklum hraða aftan að honum. Hann hafi þá aukið hraðann af ótta við að fá bifhjólið aftan á bifreið sína. Er hann kom að hringtorginu hafi hann séð Heimi missa stjórn á bifhjólinu og aka á umferðareyju sem er sunnan við hringtorgið. Þar hafi Heimir dottið af hjólinu og rúllað yfir eyjuna en hjólið haldið áfram að hringtorginu þar sem það stöðvaðist. Heimir hafi strax staðið upp og tekið af sér hjálminn en lagst fljótlega aftur niður. Eiríkur kvaðst hafa farið til Heimis og Heimir tjáð sér að hann hefði fest eldsneytisgjöfina í botn og því ekki getað stöðvað hjólið. Kvaðst Eiríkur telja að Heimir hefði þrjónað en þó ekki geta fullyrt það.

Í skýrslunni er að lokum haft eftir Guðmundi Stefánssyni að hann hefði verið við Hafnargötu 88 og séð Heimi gefa mikið í, þrjóna, og síðan aka á umferðareyju sunnan við hringtorgið og detta af hjólinu, en hjólið halda áfram að hringtorginu þar sem það stöðvaðist.

Heimir lýsir slysinu í bréfi, er fylgdi bréfi lögmanns hans til Sjóvá-Almennra trygginga hf., dags. 28. október 2005, þannig: „Ég ásamt vini mínum sem var á öðru hjóli komum útaf bílastæðisplani hjá pósthúsinu þegar ég kom á Hafnargötu gaf ég hjólinu inn þannig að framdekkið lyftist frá malbiki þegar hjólið hafði keyrt á afturdekkinu ca 50 metra setti ég framhjólíð niður aftur og bremsaði bæði aftur- og frambremsu en um leið og ég tek í frambremsunu renn ég til í vettlingnum og gef bensíngjöfina í botn óviljandi með þeim afleiðingum að ég missi stjórn á því og hjólið skautar á umferðareyju sem er fyrir framan hringtorgið á Hafnargötunni og ég kastast af hjólinu og uppá hringtorgið. – Ekið var á löglegum hraða sem er 50/km.“

Í stefnu er slysinu lýst á þann veg að Heimir hefði ekið bifhjólinu á 50 km hraða og látið framhjól bifhjólsins lyftast frá jörðu stutta stund. Er hann var að koma að hringtorgi á mótum Hafnargötu, Faxabrautar og Víkurbrautar hafi hann látið framhjólíð niður og ekið þannig nokkurn spöl til móts við hringtorgið og ætlað þar að hægja á ferðinni en þá hafi hanski hans verið fastur í bensíngjöfinni og í stað þess að bremsa hafi hann aukið bensíngjöfina, misst stjórn á hjólinu og ekið upp á umferðareyju sunnan við hringtorgið, fallið af hjólinu og slasast.

Í læknisvottorði frá 15. ágúst 2005, er liggur fyrir í málinu sem dskj. nr. 10, segir undir fyrirsögninni *Niðurstæða*: „Heimir datt af mótorhjóli sínu þegar hann var að láta það "þrjóna" þann 02.06.2004. Við samdægurs komu á Slysadeildina var hann með óþægindi frá vinstri öxl og fimmta úlnliðs og miðhandarlið vinstra megin. Við fyrstu skoðun á öxlinni kom "ekkert athugavert" í ljós annað en eymsli og hreyfisársauki sem samrýmdist mari og/eða tognun. Hins vegar var kurlabrot í fimmta úlnliðs og miðhandarlið (Rolando líkt brot) sem þurfti aðgerð. – Við síðustu skoðun er Heimir með hreyfiskerðingu, kraftminnkun og dofa í vinstri öxl, sem rekja má til mars á mjúkvefjum og þar með talið taug sem valdið hefur lömum í axlarvöðvanum. Þá er hann með hreyfiskerðingu og hreyfisársauka frá vinstri úlnlið vegna kurlbrots. Gera má ráð fyrir að hreyfiskerðing á báðum stöðum verði varanleg og jafnvel meiri. Hætta er á slitgigt með tilheyrandi sársauka og nauðsyn á annarri aðgerð (staurliðsaðgerð) í úlnliðnum. Ljóst er að lífsgæði Heimis eru skert sem stendur og mjög líklega til frambúðar.“

Hinn 5. ágúst 2004 var af hálfu Sjóvá-Almennra trygginga hf. ákveðið að fallast á bótarétt Heimis úr slysatryggingunni þó þannig að hann bæri sjálfur þriðjung tjóns síns vegna eigin sakar. Þessu mótmælti Heimir þar sem það væri ekki stórkostlegt gáleysi að festa hanska í bensíngjöf bifhjóls síns, heldur óhapp.

Hinn 8. desember 2005 óskuðu aðilar eftir að Ingvar Sveinbjörnsson hrl. og Júlíus Valsson læknir mætu afleiðingar slyssins á heilsufar Heimis. Matsgerðin er dagsett 2. mars 2006 og er niðurstaða hennar að heilsufar teljist stöðugt 1. nóvember 2004, tímabundin óvinnufærni 100% til 1. nóvember 2004, tímabil þjáninga án rúmlegru til 1. nóvember 2004, þar af rúmleggjandi í þrjá daga, varanlegur miski 20% og varanleg örorka 25%.

Með bréfi, hinn 28. apríl 2006, krafðist Heimir bóta með hliðsjón af matinu sem tölulega er þannig greind:

1.	Tímabundið atvinnutjón 2.6 til 1.1.2004	2.744.931 kr.
2.	Þjáningabætur 3 x 2.000 + 150 x 1.070	166.500 kr.
3.	Varanlegur miski 20% af 6.141.500,-	1.228.300 kr.
4.	Varanleg örorka 25% af 6.661.000,- x 16.345	<u>27.218.511 kr.</u>
	Samtals	31.358.242 kr.

Af hálfu Sjóvá-Almennra trygginga hf. segir að félagið hafi boðið bætur í samræmi við kröfugerð Heimis að öðru leyti en því að við uppgjör bóta vegna varanlegrar örorku miði félagið við árslauð Heimis, sbr. 1. mgr. 7. gr. skaðabótalaga og vegna allra bóталиða væri miðað við að stefndi bæri þriðjung tjóns síns sjálfur vegna stórfellds gáleysis.

Heimir tók við bótum með fyrirvara um sakarskiptingu og viðmiðunarlaun vegna varanlegrar örorku hinn 17. maí 2006.

Helstu málsástæður stefnanda og réttarheimildir er hann byggir á: Heimir byggir á að greiðsluskýlda Sjóvá-Almennra trygginga hf. sé óumdeild. Félaginu sé skylt að greiða honum fullar og óskiptar bætur enda hafi hann alls ekki sýnt af sér stórkostlegt gáleysi þegar hann slasaðist. Hann hafi gætt fyllsta öryggis; bæði verið með hjálm á höfði og í þykkum leðurgalla. Slysið hafi orðið vegna óhappatilviks; hann hafi fest hanska í bensíngjöf bifhjólans þegar hann ætlaði að bremsa. Þá sé ljóst að sönnunarbyrði um hvort hann hafi sýnt af sér stórkostlegt gáleysi hvíli á Sjóvá-Almennum tryggingum hf. Sú sönnun liggja ekki fyrir. Bent er á að í váttryggingarétti þurfi gáleysi að vera á mjög háu stigi til þess að teljast stórfellt. Umferðarslys, líkt og slys hans, verði yfirleitt vegna þess að ökumenn leggja ekki rétt mat á aðstæður. Að hann festi hanska í bensíngjöf sé alls ekki sé hægt að telja óheppni eða mistök svo óvenjuleg eða sérstök að þau teljist stórkostleg – óháð þeim afleiðingum sem slysið hafði fyrir hann.

Um réttarheimildir vísar Heimir til 92. gr. umferðarlaga nr. 50/1987, skaðabótalaga nr. 50/1993 og meginreglu skaðabótaréttar um fullar bætur til handa tjónþola. Þá er vísað til 2. mgr. 18. gr. laga um váttryggingasamninga nr. 20/1954 og 2. mgr. 27. gr. laga nr. 30/2004 um váttryggingasamninga. Vaxtakrafa er byggð á 16. gr. skaðabótalaga en krafa um dráttarvexti á 9. gr., sbr. 1. mgr. 6. gr. laga um vexti og verðtryggingu og málskostnaðarkrafa á 1. mgr. 129 gr. og 1. og 3. mgr. 130. gr. laga nr. 91/1991. Krafa um virðisaukaskatt á málflutningsþóknun er byggð á lögum nr. 50/1988.

Aðalstefnukrafa sundurliðast þannig:

1.	Tímabundið atvinnutjón	2.744.931 kr.
----	------------------------	---------------

2.	Þjáningabætur	166.500 kr.
3.	Bætur vegna varanlegs miska	1.228.300 kr.
4.	Bætur vegna varanlegrar örorku	<u>26.952.071 kr.</u>
	Samtals	31.358.242 kr.

Varastefnukrafa sundurliðast þannig:

1.	Tímabundið atvinnutjón	2.744.931 kr.
2.	Þjáningabætur	166.500 kr.
3.	Bætur vegna varanlegs miska	1.228.300 kr.
4.	Bætur vegna varanlegrar örorku	<u>18.515.753 kr.</u>
	Samtals	22.655.484 kr.

Þrautavarastefnukrafa sundurliðast þannig:

1.	Tímabundið atvinnutjón	2.744.931 kr.
2.	Þjáningabætur	166.500 kr.
3.	Bætur vegna varanlegs miska	1.228.300 kr.
4.	Bætur vegna varanlegrar örorku	<u>13.212.604 kr.</u>
	Samtals	17.352.335 kr.

Helstu málsástæður stefnda og réttarheimildir er hann byggir á: Sjóvá-Almennar tryggingar hf. byggja á því að með þegar greiddum bóttum sé tjón Heimis að fullu bætt og eigi hann ekki lögvarinn rétt til frekari bóta. Annars vegar hafi Heimir sýnt af sér stórfellt gáleysi með akstri sínum 2. júní 2004, þannig að rétt sé að hann beri þriðjung tjóns síns sjálfur, og hins vegar beri að miða bætur vegna varanlegrar örorku við tekjur stefnanda sjálfs síðastliðin þrjú almanaksár fyrir slysið.

Við er til þess að stefnandi viðurkenni að hafa látið bifhjólíð þrjóna í umrætt sinn þegar hann ók því eftir umferðargötu innan um aðra umferð. Það hafi verið stórkostlegt gáleysi. Þegar ökumaður bifhjóls láti framdekkið missa allt veggrip, hafi hann enga stjórn á hjólinu, stýri og hemlar verði óvirk, auk þess sem jafnvægi bifhjólsins raskist. Stefnandi hafi brotið gegn fjölmörgum

háttennisreglum umferðarlaga. Hann hafi ekki farið varlega heldur aukið stórlega á að hætta skapaðist fyrir hann og aðra vegfarendur og ekki sýnt sérstaka aðgát eins og honum bar að gera, þar sem hann var að koma að hringtorgi; ekki miðað ökuhraða við aðstæður. Ljóst væri að ökuhraði var meiri en svo að hann hefði fullt vald á bifhjólinu. Þá megi ljóst vera að viðbrögð stefnanda voru röng. Hefði hann kúplað frá hefði bifhjólið misst afl og við það hefði hann fengið betra færi á að ná stjórn á bifhjólinu að nýju.

Um réttarheimildir vísar stefndi til 2. mgr. 18. gr. laga nr. 20/1954, 2. mgr. 27. gr. laga nr. 30/2004, 1. mgr. 7. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993 og 4. gr., 25. gr. og 36. gr. umferðarlaga nr. 50/1987.

Niðurstæða: Heimir Karlsson bar fyrir rétti að hann og annar maður hafi stoppað á samskonar hjólum við pósthúsið í Keflavík og farið síðan aftur inn á Hafnargötuna og stefnt niður Hafnargötu. Þegar hann kom þar út þá hafi hann lyft hjólinu upp á afturdekkið og keyrt þannig stuttan spöl og lent síðan hjólinu. Síðan hafa hann keyrt svona 50 metra til viðbótar og verið að koma að hringtorgi. Þá hafi hann misst vald á hjólinu, sennilega þegar hann var að hægja niður fyrir hringtorgið, og rífið í bensíngjöf um leið og hann reif í handbremsu. Þar af leiðandi hafi hann misst allt vald á hjólinu og lent á hringtorginu. Hann kvaðst hafa ekið fyrst svona 15 til 20 metra með framhjólíð uppi án snertingar við veginn, síðan lent hjólinu og ekið svo ákveðinn spöl sem eftir var og misst stjórn á hjólinu.

Heimir kvaðst hafa verið með bensíngjöfina á sama stað. Þetta hafi verið klaufaskapur. Þegar hann reif í handbremsuna þá hafi hanskin fest í bensíngjöfina og hann rífið hann til baka.

Heimir sagði að mótorar í þessum hjólum snúist mjög hratt. Hann hafi verið í fyrsta gír allan tímann. Þústið á hjólinu hafi ekki verið upprunalegt og hafi það gefið frá sér meiri hávaða en það, um leið og það var komið í fimm, sex, sjö til átta þúsund snúninga. Það heyrir mjög hátt í því í lausagangi.

Heimir sagði að hjólið hefði lent á lítilli umferðareyju áður en það kom inn í hringtorg. Þaðan hafi hann flogið af því og hjólið á hringtorgið.

Fyrir slysið kvaðst Heimir hafa unnið sem sjómaður. Hann hafi alltaf verið sjómaður en á tímabili hefði hann unnið í byggingavinnu í þrjá mánuði. Hann hafi byrjað á sjónum eftir skólann og tekið eitt ár í framhaldsskóla en farið á sjóinn aftur og alltaf verið á sjó. Á árunum 2002 og 2003 hafi hann verið með lægri tekjur en árin þar á undan. Þetta hafi verið á því tímabili sem hann keypti sér trillu og gerði hana út sjálfur. Þess vegna hefði hann haft lægri tekjur. Þegar eitthvað fiskaðist þá hafi lítið verið eftir þegar búið var að greiða kvótaleigu og útgerð á bátnum. Rétt áður en hann slasaðist hefði hann verið kominn í fast skipsrúmi á bátnum Erni í Keflavík.

Heimir kvaðst hafa reynslu af akstri bifhjóla. Hann hafi teikið prófið átján ára og átt mótörhjól alla tíð síðan og einnig ekið mótörhjóli eftir slysið.

Heimir sagði að til að fá mótörhjól til að þrjóna þá væri gefið aðeins meira í en venjulega og hjólið látið lyftast og þeirri gjöf haldið. Frá því að lagt er af stað væri metri eða tíu metrar eknir áður en gefið væri í, allt eftir hverjum og einum öikumanni.

Vísað var til skýrslu Heimis, sem fylgdi bréf lögmanns hans til Sjóvá-
Almennra trygginga hf., dags. 28. október 2005, dskj. nr. 19, þar sem segir: „Ég ásamt vini mínum sem var á öðru hjóli komum útaf bílastæðaplani hjá pósthúsinu þegar ég kom á Hafnargötuna gaf ég hjólinu inn þannig að framdekkið lyftist frá malbiki þegar hjólið hafði keyrt á afturdekkinu ca. 50 metra setti ég framhjólíð niður aftur og bremsaði með bæði aftur- og frambremsu.“ Bent var á að hann hefði borið að þetta hefðu verið 15 til 20 metrar. Heimir sagði að rétt væri að um 20 metra hefði verið að ræða. Þegar hann sagði lögmanninum þetta hefði hann komið til að sækja laun, ætlað að fá greidd laun vegna vinnutaps og hafi hann tekið niður skýrsluna og spurt hann hvernig þetta hefði verið. Þá hafi hann [Heimir] sagt að hann hefði bara þrjónað þarna. Þetta hafi verið sirka fimmtíu metrar. Svo þegar hann fór aftur og skoðaði þetta og var að velta þessu fyrir sér, fyrst þetta skipti máli, þá haldi hann frekar að þetta hafi verið 20 metrar. Lögmaður stefnda benti á að í umræddri skýrslu Heimis komi einnig fram að hann hefði runnið til í vettlingnum en ekki sé byggt á því fyrr en í stefnu að hann hafi fest hanska eða vettling í bremsunni. Heimir kvaðst ekkert geta fullyrt um hvað skeði þar. Um getgátur væri að ræða, hvort hann hafi runnið í vettlingnum, vettlingurinn fest eða hann tekið í bensíngjöfina sjálfur þegar hann tók í frambremsun. Hann kvaðst ekki hafa kúplað frá vegna þess að hann var búinn að missa vald á hjólinu. Hann kvaðst halda að hann hefði verið í byggingavinnu um áramótin 2001.

Jóhannes Ingi Sigurðsson bar fyrir rétti símleiðis að hann og Heimir hefðu beygt út frá pósthúsinu í Keflavík og ekið niður Hafnargötu og gefið aðeins í. Hjólið hjá Heimi hefði lyft örlítið stuttan spöl en síðan hafi bæði hjólin farið niður og þeir komið að hringtorgi þarna og báðir hægt á sér og allt litið eðlilega út. Allt í einu hefði hjólið hjá Heimi rokið af stað og í því hafi hann séð reyk koma annað hvort úr fram- eða afturdekki, en ekki gert sér grein fyrir frá hvoru. Í sama mund hafi Heimir dottið á hliðina og runnið. Þeir hafi alls ekki verið á miklum hraða þegar þetta gerðist.

Eiríkur Bjarki Eysteinnsson bar fyrir rétti að hann hefði komið akandi eftir Hafnargötunni í Keflavík hinn 2. júní 2004. Á hægri hönd hafi hann séð tvo mótörhjólastráka þar úti í kanti eða við pósthúsið í Keflavík. Hann hafi tekið eftir þeim af því að þeir voru mjög áberandi í leðurgöllum; sjálfur væri hann mótörhjólamaður og hefði hann fylgst með þeim. Þeir hafi ætlað út á veginn, hætt við og hann keyrt fram hjá þeim. Kvaðst hann hafa fylgst með þeim í baksýnisspeglinum og þegar hann átti um það bil 300 metra eftir að hringtorginu þá hafi hann séð þá koma. Annar þeirra hafi gefið í eða farið hraðar en hinn. Hann hafi séð að ljós mótörhjólins hvarf og þar með hafi það þrjónað svo að hann hafi gefið í, því að svo stutt var í það. Hann hafi ekið inn í hringtorgið og þá hafi mótörhjólíð lent á eyju sem var til hliðar við bifreiðina og haldið áfram inn í

grjóthrógu á hringtorginu. Hjólið hafi komið fljúgandi í metra hæð og hefði hann ekki gefið í þá hefði hjólið komið inn í bílinn. Eiríkur Bjarki sagði að þetta hafi gerst á örskömmum tíma, hjólið hafi komið og ökumaðurinn henst í hrúgunna við hliðina og áfram á gangstéttina. Kvaðst Eiríkur Bjarki strax hafa lagt bílnum til hliðar og farið út úr honum. Ökumaðurinn hafi staðið upp og fleiri komið strax að; ökumaðurinn hafi ráfað um, tekið hjálminn af sér og síðan hnigið niður.

Eiríkur Bjarki taldi að vegalengdin sem mótórhjólinu var ekið, eftir að lagt var af stað, hafi verið 300 til 400 metrar. Lögmaður stefnda benti á að í skýrslu Heimis, sem fylgdi bréfi lögmans hans til tryggingarfélagsins 28. október 2005, greini frá því að vegalengdin frá bílastæðum pósthússins að hringtorginu sé 130 metrar. Eiríkur Bjarki sagði að hann hefði giskað á vegalengdina en ekki mælt hana. Hann hafi ekið fram hjá mótórhjólamönnunum og horft á þá, en þeir hefðu lagt af stað þegar hann var kominn að hringtorginu. Aðeins nokkur augnablik hafi liðið frá því hann sá þá leggja af stað og þar til þeir voru komnir í námunda við hann. Hann hafi dregið úr ferðinni, þegar hann kom að hringtorginu, en gefið í þegar hann áttaði sig á hvað var að gerast og sá að mótórhjólamaðurinn náði ekki stjórn á hjólinu.

Eiríkur Bjarki kvaðst vera vanur mótórhjólamaður, þekkja mótórhjólamál. Ef bensíngjöf á mótórhjólum verður föst, sagði Eiríkur að sleppa yrði hjólinu eða kúpla því frá. En væri bensíngjöfinni fest í botni, færi hjól, eins og hér um ræðir, á 100 km hraða á fimm sekúndum í fyrsta gir.

Eiríkur Bjarki sagði að mikil umferð hefði verið á Hafnargötunni um þetta leyti. Enginn bíll hafi þó verið nálægt honum fyrir framan og aftan þegar þetta gerðist, en bifreið hafi verið inni í hringtorginu og önnur nýlega farin fram úr honum.

Til að festa bensíngjöf í botn á mótórhjólum kvað Eiríkur Bjarki ökumann verða að ákveða það. Hann kvaðst sjálfur aldrei hafa gera það. Til væru dæmi um að bensíngjöf mótórhjólum hafi verið fest í botn en hann þekkti engan sem það hefði gert. Um 320 manns séu í mótórhjólafélagi, þar sem hann er félagi. Meðal félaga hafi verið rætt um þetta slys og minnst hafi verið á annað tilvik í Keflavík 1982 þar sem ökumaður tjáðist hafa fest bensíngjöf í botn. Kvaðst Eiríkur Bjarki ekki vita fyrir víst hvort rétt væri.

Samkvæmt skýrslu Heimis, sem hann gaf lögmanni sínum 28. október 2005 - er liggur fyrir í málinu sem fylgiskjal með dómskjali nr. 19., bréfi lögmansins til Sjóvá-Almennra trygginga hf., dagsettu sama dag - er vegalengdin frá bílastæðum pósthússins að hringtorginu 130 metrar. Þá verður frásögn Eiríks Bjarka af akstri Heimis á mótórhjólum sínu þennan vegarspotta ekki dregin í efa. Óumdeilt er að Heimir "þrjónaði" hjóli sínu hluta leiðarinnar á þeim hraða, sem til þess þurfti, á veglengd ekki lengri en 130 metra, rétt fyrir aftan bifreið Eiríks Bjarka. Verður að telja það stórkostlegt gáleysi af Heimi að aka mótórhjólum á umferðargötu innanbæjar með þessum hætti.

Stefnandi hefur hvorki sannað að óvenjulegar aðstæður séu fyrir hendi né að ætla megi að annar mælikvarði sé réttari á líklegar framtíðartekjur hans en ákvæði

1. mgr. 7. gr. laga nr. 50/1993, sbr. 6. gr. laga nr. 37/1999, kveða á um.

Samkvæmt framangreindu verður stefndi sýknaður af kröfum og stefnandi dæmdur til að greiða stefnda málskostnað eins og í dómsorði greinir.

DÓMSORÐ:

Stefndi, Sjóvá-Almennar tryggingar hf., er sýkn af kröfum stefnanda, Heimis Karlssonar.

Stefnandi greiði stefnda 200.000 krónur í málskostnað.

Páll Þorsteinsson